

Razlike u obrascima afektivne vezanosti i stepena empatije kod mlađeg i starijeg deteta u porodici

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 23 | Nivo: Filozofski fakultet, Niš

Teorija afektivnog vezivanja

Psiholozi se odnosom deteta sa majkom počinju da bave krajem devetnaestog i početkom dvadesetog veka. Uloga majke u razvoju ličnosti isticana je u tekstovima dečijih psihologa, potvrđivana u kliničkoj praksi. Praktično sve postojeće psihološke teorije razmatraju interakciju majka - dete i insistiraju na značaju kvaliteta koji se u ovom odnosu razvijaju za dalji razvoj osobe. Aktuelne psihološke teorije možemo i podeliti u odnosu na njihovo shvatanje pitanja porekla emocionalne veze deteta sa majkom.

Psihoanaliza kao i teorije učenja, potrebu deteta za emocionalnim vezivanjem vide kao stečenu, izvedenu iz zadovoljavanja primarnih, fizioških potreba. Prema i jednoj i drugoj teoriji, ljudsko odojče je primarno izolovano asocijalno biće koje živi u sopstvenom svetu i tek kroz kontakt sa majkom postaje socijalizovano. A onda se pojavila teorija afektivnog vezivanja...

Teorija afektivnog vezivanja nastaje kao reakcija na navedeno shvatanje porekla čovekove osećajnosti. Prema njoj ljudsko odojče se rađa kao socijalno biće čija primarna potreba je i potreba za emocionalnom vezom sa odraslim osobom. Reč je o teoriji koja se bavi pre svega poreklom i razvojem čovekove osećajnosti. Začeta u psihoanalitičkim krugovima, oslonjena na doprinose etologije, uporedne psihologije, pa i kibernetike, integrisala je različite naučne doprinose u kreativan, originalan način razmišljanja o ljudskim emocijama.

Afektivno vezivanje (attachment) označava specifičnu emocionalnu vezu osobe koja neguje dete i deteta. Pojam je u nauku uveo engleski psihoanalitičar Džon Bolbi (John Bowlby, 1973) u saradnji sa američkim razvojnim psihologom Meri Ejnsvort (Mary Ainsworth). Da bi naglasio suštinsko neslaganje sa pojmom koji je do tada obeležavao odnos majka - dete u psihoanalitičkoj teoriji, pojmom emocionalna zavisnost, iako psihoanalitičar analizirajući vezu između majke i deteta, Bolbi je zaključio da je potreba za ovom vezom primarna. Meri Ejnsvort, predavač kliničke i razvojne psihologije na Univerzitetu u Baltimoru ne samo da prevodi Bolbijev koncept u empirijske nalaze, već i doprinosi daljem razvoju teorije kroz klasifikaciju afektivnih veza, kroz istraživačke tehnike, kroz postuliranje pojma sigurne baze kao osnove rasta i razvoja ličnosti.

Takođe, dodatna inspiracija za ovakvu tvrdnju dolazi iz etologije. Fasciniran fenomenom utiskivanja kao procesom koji dokazuje da je formiranje jakih društvenih veza u životinjskom svetu urođeno i nepovezano sa

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com